

การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี

ยิ่งยศ ภูษิตกาญจนนา¹

Retrieved 19-03-2024;

Revised 17-04-2024;

Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงานเทศบาลเมืองกาญจนบุรีที่มีต่อการจัดการความเสี่ยง จำแนกด้วยลักษณะประชากร และ (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 200 คน เป็นผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และพนักงาน สังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความเบี่ยงเบนทางเดียว และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้านการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (2) ด้านความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงาน เทศบาลเมืองกาญจนบุรีที่มีต่อการจัดการความเสี่ยง จำแนกด้วยลักษณะประชากร พบว่า ไม่มีความแตกต่าง และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยง พบว่า เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง เทศบาลเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

สังกัด¹ ประธานสภาเทศบาลเมืองกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี

ที่อยู่: 19/1 ถ.หลักเมือง ต.บ้านเหนือ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

อีเมล: Sittiviphat0895235781@gmail.com

Risk management of Kanchanaburi Municipality

Yingyos Phusitkanchana¹

Abstract

The purposes of this research were (1) to verified Risk management of Kanchanaburi Municipality, (2) to compare attitude of respondents toward Risk management of Kanchanaburi Municipality via demographic factors, and (3) to explain correlation between Risk management of Kanchanaburi Municipality with factors affecting Risk management. This was quantitative approached 200 executives members of council, officer and personnel were sample. Questionaries was data collection tools. Analytical Statistics were percentages mean standard deviation T test and ANOVA F and Pearson coefficient. Findings were as follows: (1) on the Risk management of Kanchanaburi Municipality was moderate level; (2) on the there were not difference among respondents 'attitude toward Risk management of Kanchanaburi Municipality; and (3) on the correlation between Risk management of Kanchanaburi Municipality with factors affecting Risk management was statistical positive at .01.

Keywords: Risk management, Risk assessment, Kanchanaburi Municipality, Kanchanaburi Province

Type of Article: Research Article

Affiliation¹ Council President, Kanchanaburi Municipality

Address: 19/1 Lak Muang Road, Ban Nuea Subdistrict, Mueang District, Kanchanaburi Province

E-mail: Sittiviphat0895235781@gmail.com

บทนำ

พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.2561 มาตรา 79 บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการ ตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้ประกาศหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วย มาตรฐานและหลักเกณฑ์ ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2562 ข้อ 2 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการ บริหารจัดการความเสี่ยง โดยใช้มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด เป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง และข้อ 3 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของรัฐ ที่กระทรวงการคลังกำหนด และสามารถนำคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ การบริหารจัดการความเสี่ยงอื่น มาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน กระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงาน ของรัฐ เรื่อง หลักการ บริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร เพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำหลักการบริหารจัดการ ความเสี่ยงไปปรับใช้เพื่อวางระบบ การบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรได้อย่างเหมาะสม (คณะกรรมการ บริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลบางนอน, 2565)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาส่วนท้องถิ่นนำมา ซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัจจุบันเรื่องการปกครองท้องถิ่นได้รับความสนใจจากสังคมไทย ดังกรณีการ เลือกตั้งคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2563 และเทศบาลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2564 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในทุกพื้นที่ใช้สิทธิเกินร้อยละห้าสิบแทบทุกพื้นที่ (MGR Online, <https://mgronline.com>, 1 เมษายน 2564) แสดงว่าการปกครองท้องถิ่นได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น และ ความสนใจ ของสังคมไทยที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามทัศนะของ ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2553, น. 1-3) กล่าวว่ามา จากสาเหตุ 4 ประการได้แก่ (1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างมากในการ บริการประชาชนซึ่งเป็นผลจากนโยบายการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยราชการส่วนกลางมายังท้องถิ่นตาม พระราชบัญญัติกำหนดแผนขึ้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และตาม เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2550 คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (กกถ.) เพื่อกำกับดูแลการถ่ายโอนภารกิจ กำหนดเกณฑ์กำหนดเกณฑ์การจัดสรรทรัพยากรให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมกำหนดให้หน่วยราชการมีการถ่ายโอนภารกิจจำนวน 245 ภารกิจ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ขยายภารกิจและบทบาทการให้บริการประชาชนเพิ่มขึ้นมีบุคลากรและ งบประมาณเพิ่มขึ้น มีการทำงานร่วมกันระหว่างราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่นในลักษณะ ภาครัฐหรือกิจกรรมเชิงบูรณาการเพิ่มขึ้น (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของภาครัฐที่ทำงานใกล้ชิด กับประชาชนโครงการพัฒนาและกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนและส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตของประชาชนในแทบทุกด้านตั้ง แต่ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาสาธารณสุข ด้านการจัดระเบียบ สังคม ด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านเศรษฐกิจพาณิชย์และส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น (3) การทำงานยุคใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือหลัก ธรรมาภิบาล (Good governance) หลักประชาธิปไตยที่ประชาชนมีส่วนร่วมทำให้บริการสาธารณะท้องถิ่น

ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วหลากหลายตามสภาพปัญหาและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น (4) มีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมของบริการสาธารณะท้องถิ่นเกิดขึ้นมากมาย นักการเมืองรุ่นใหม่มีคุณวุฒิการศึกษาสูงขึ้น หลายคนผ่านประสบการณ์ทำงานในภาครัฐกิจและภาครัฐมาก่อน ฝ่ายข้าราชการประจำจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีจำนวนมาก มีความคิดในการทำงานเชิงรุก การลดขั้นตอนการทำงาน การออกไปเยี่ยมพบประชาชน การตั้งศูนย์บริการให้ประชาชนติดต่อกับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ในลักษณะ One-stop service center การที่ท้องถิ่นจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้นั้น จำเป็นต้องมีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมสาธารณะด้านต่าง ๆ ในชุมชนได้ต่อเนื่อง การที่ท้องถิ่นจะมีทรัพยากรที่เพียงพอจำเป็นต้องมีการบริหารการคลังที่มีประสิทธิภาพ และมีการจัดการความเสี่ยงในองค์กรด้วย เพื่อเป็นหลักประกันการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ที่หมายถึง กลวิธีที่เป็นเหตุเป็นผลที่นำมาใช้ใน การบ่งชี้ วิเคราะห์ ประเมิน จัดการ ติดตาม และสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหน่วยงาน/ฝ่ายงาน หรือกระบวนการดำเนินงานขององค์กร เพื่อช่วยลดความสูญเสียในการไม่บรรลุเป้าหมายให้เหลือน้อยที่สุดและเพิ่มโอกาสแก่องค์กรมากที่สุด

เทศบาลเมืองเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นแบบเทศบาลสำหรับเมืองขนาดกลาง จัดตั้งโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 โดยเทศบาลเมือง จัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมชนที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป โดยประชากรเหล่านั้นอยู่หนาแน่นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3,000 คน/ตารางกิโลเมตร ทั้งมีรายได้พอสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำ เทศบาลเมืองมีสมาชิกสภาเทศบาลได้ 18 คน มีคณะเทศมนตรีได้ 3 คน เช่นเดียวกับเทศบาลตำบล ส่วนใหญ่เทศบาลเมืองจะตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองเพราะเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ดังนั้น ในแต่ละจังหวัดอย่างน้อยจะมีเทศบาลเมือง 1 แห่ง อย่างไรก็ตาม เทศบาลเมืองอาจจัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นอำเภออื่นนอกจากอำเภอเมืองก็ได้ เช่น เทศบาลเมืองกาญจนบุรี ตั้งขึ้นที่อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ปัจจุบันมีเทศบาลเมืองทั้งสิ้น 87 แห่ง

การบริหารจัดการเทศบาลเมือง มีความสลับซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการดำเนินงาน ขณะเดียวกัน ภาระงานและความต้องการของประชาชนที่เพิ่มมากขึ้นในทุกด้าน อาจมีผลให้การปฏิบัติงานของเทศบาลมีความผิดพลาดได้ การตรวจสอบทั้งภายในและภายนอก เป็นสิ่งที่เทศบาลต้องปฏิบัติ เพื่อลดความเสี่ยงของความผิดพลาด การจัดการความเสี่ยงจึงเป็นการที่เทศบาลทุกแห่งและทุกระดับพึงปฏิบัติ และพนักงานทุกระดับจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการความเสี่ยง ดังนั้น ผู้วิจัยมีความประสงค์วิจัยความพร้อมของการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงาน เทศบาลเมืองกาญจนบุรีที่มีต่อการจัดการความเสี่ยง จำแนกด้วยลักษณะประชากร

3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยง

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมในหัวเรื่องต่อไปนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี

กรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO : ERM (Integrated Framework) จันทนา สาขากร และคณะ (2554) กล่าวว่า การควบคุมภายในตามแนวคิดของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) เป็นอีกแนวคิดที่ได้รับการยอมรับและมีการนำไปประยุกต์ในระดับสากลรวมถึงประเทศไทยด้วย COSO ได้ให้ความหมายและวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน ดังนี้ การควบคุมภายในที่สำคัญ คือกระบวนการซึ่งร่วมกันทำให้บังเกิดผลโดยคณะกรรมการผู้บริหารและบุคคลอื่นๆ ขององค์กร ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งมี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

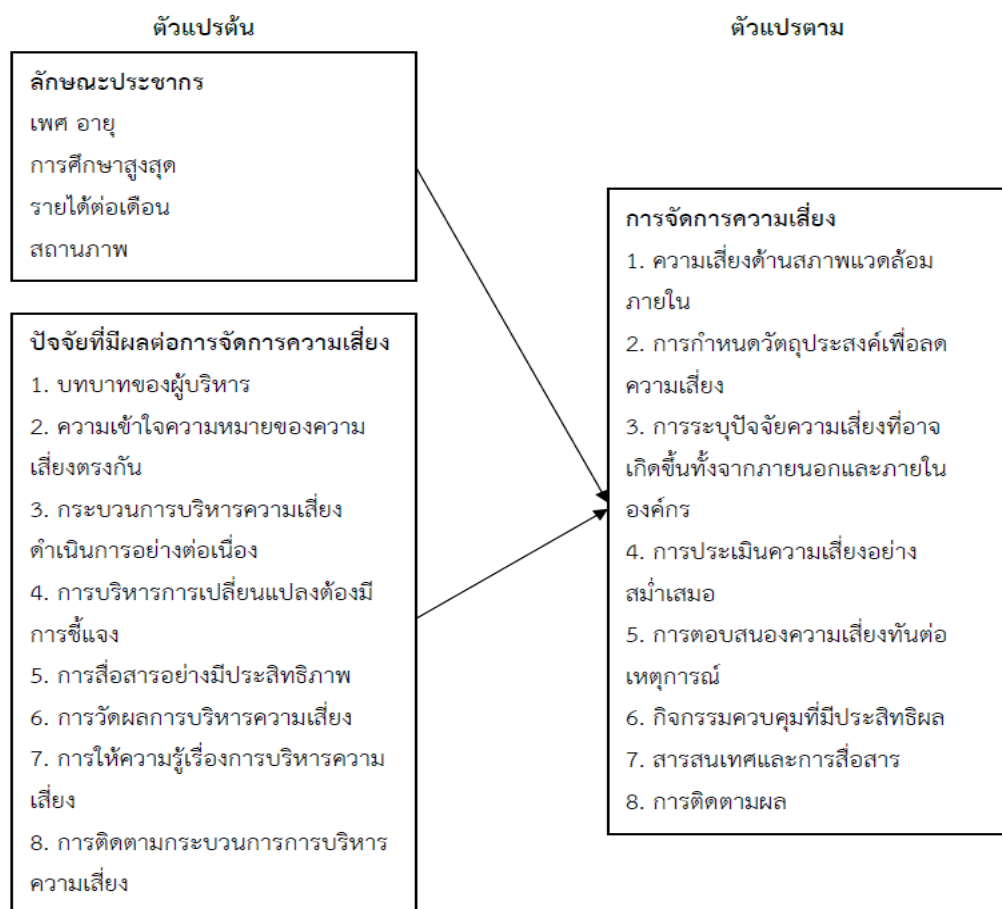
1. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (Operation)
2. ความเชื่อถือได้ของรายงานการเงินการบัญชี (Financial)
3. การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Compliance)

ตามแนวคิดของ COSO การควบคุมภายในประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน องค์ประกอบเหล่านี้ได้มาจากแนวทางที่ผู้บริหารดำเนินธุรกิจและมีการเชื่อมโยงเข้ากับกระบวนการทางการบริหาร นอกจากนี้ COSO ได้กำหนดให้ต้องมีการจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลเสนอผู้บริหารที่รับผิดชอบ โดยชี้แจงหรืออธิบายให้ทราบว่ามีความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติจริงกับประมาณการหรือแผนงานอย่างไร มีสาเหตุจากอะไรและใครที่เป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการสั่งการแก้ไข ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการควบคุมด้านการบริหาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี สำหรับกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้สังเคราะห์กรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีจากปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยง ได้แก่ 1) บทบาทของผู้บริหาร 2) ความเข้าใจความหมายของความเสี่ยงตรงกัน 3) กระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง 4) การบริหารการเปลี่ยนแปลงต้องมีการชี้แจง 5) การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 6) การวัดผลการบริหารความเสี่ยง 7) การให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง และ 8) การติดตามกระบวนการการบริหารความเสี่ยง (วิทยานิพนธ์สอน, ออนไลน์) และกรอบหลักการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO : ERM จำนวน 8 องค์ประกอบได้แก่ 1) ความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายใน 2) การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยง 3) การระบุปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร 4) การประเมินความเสี่ยงอย่าง

สม่ำเสมอ 5) การตอบสนองความเสี่ยงทันต่อเหตุการณ์ 6) กิจกรรมการควบคุมที่มีประสิทธิผล 7) สารสนเทศและการสื่อสาร และ 8) การติดตามผล (Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission, 2023) สามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และพนักงาน สังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี จำนวน 565 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และพนักงาน สังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี จำนวน 200 คน โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane Taro, 1973)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยได้ทำการออกแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ 2 การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี และตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี ตอน

ที่ 2 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบลิเคิร์ท (Likert ration scales) คือ น้อยที่สุด =1, และมากที่สุด =5

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบถึงความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่ได้พัฒนาขึ้นกับเนื้อหาในทฤษฎี ด้วยเทคนิคการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ส่วนข้อคำถามที่มีค่าต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไข (Rovinelli & Hambleton, 1977)

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำไปทดลอง (Tryout) กับผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และพนักงาน สังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี จำนวน 30 คน โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) และนำแบบสอบถามที่ได้ไปใช้เก็บข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติเชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent (Independent t-test) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติ F-test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ก็ต่อเมื่อมีค่านัยสำคัญทางสถิติ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 มีอายุ 31 - 45 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 และส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ และพนักงานเทศบาล จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี

การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการติดตามผล และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การระบุปัจจัยความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี

ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านความเข้าใจความหมายของความเสี่ยง ตรงกัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 รองลงมาคือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านบทบาทของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.45 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดัน การจัดการความเสี่ยงด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดัน การจัดการความเสี่ยงด้านการติดตามกระบวนการ การบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดวิธีที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านการให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานที่ 1 การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการติดตามผล และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การระบุปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 จึงยอมรับสมมติฐานศูนย์ว่า การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง

2. สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงาน เทศบาลเมืองกาญจนบุรีที่มีต่อการจัดการความเสี่ยง จำแนกด้วยลักษณะประชากร ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงาน เทศบาลเมืองกาญจนบุรีที่มีต่อการจัดการความเสี่ยง จำแนกด้วยลักษณะประชากรทุกด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานศูนย์

3. สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยง เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผลการศึกษาการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการติดตามผล และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การระบุปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทภรณ์ พรหมบัว (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การยอมรับเพื่อปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในภายใต้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทย พบว่า บุคคลซึ่งเป็นตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทยให้การยอมรับต่อทุกปัจจัยด้านสภาพ การปฏิบัติงานของบุคคลตามระบบการควบคุมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทย โดยรวมในระดับมาก ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงานตามหลัก COSO 2013 (ฉบับปรับปรุง) และการรับรู้ถึงประโยชน์และความง่ายที่ได้รับจากระบบการควบคุมภายใน ซึ่งการยอมรับปัจจัยดังกล่าวจะนำไปสู่การยอมรับเพื่อปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในภายใต้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทยรวมทั้งปัจจัยดังกล่าวข้างต้นมีอิทธิพลโดยตรงและมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ การยอมรับเพื่อปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในภายใต้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทย ณ ระดับนัยสำคัญที่ .01 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถพยากรณ์การยอมรับเพื่อปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในภายใต้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทย โดยรวมได้ถึงร้อยละ 82.10 ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปตามระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล รวมทั้งสามารถบังคับใช้กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการบริหารงบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่รายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทยในที่สุด

2. ผลการวิจัยปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านความเข้าใจความหมายของความเสี่ยงตรงกัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 รองลงมาคือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านบทบาทของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.45 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดวิธีที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความ

เสี่ยงด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงด้านการให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดัน การจัดการความเสี่ยงด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิภาณ แซ่หลิม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยงองค์กร ผลสรุปว่า บทบาทของผู้บริหารระดับสูงขององค์กร มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ในการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงขององค์กร ผู้บริหารสามารถสร้างความร่วมมือในองค์กรด้านความเสี่ยงได้เป็นอย่างดี เพราะกระตุ้นในองค์กรเห็นความสำคัญของกระบวนการบริหารความเสี่ยง กระตุ้นให้องค์กรมีการสื่อสารและเข้าใจในความสำคัญของกระบวนการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนผู้บริหารมีส่วนในการผลักดันกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ครบวงจรได้แก่ การสนับสนุนทรัพยากรด้านความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง ตลอดจนกระบวนการจัดการความเสี่ยง ทั้งนี้ นอกจากบทบาทของผู้บริหารแล้ว กระบวนการความเสี่ยงจะสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อแผนกลยุทธ์ขององค์กรมีความสมบูรณ์

3. การทดสอบสมมติฐานที่ 1 การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการติดตามผล และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การระบุปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 จึงยอมรับสมมติฐานศูนย์ว่า การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nel Danielle (2019) การบริหารความเสี่ยงในรัฐบาลท้องถิ่นของแอฟริกาใต้และผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะ ผลการศึกษาพบว่า มีกลไกสนับสนุนในแง่ของกลยุทธ์โครงสร้างและระบบขององค์กรรัฐบาลท้องถิ่นในแอฟริกาใต้ อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมองค์กรในแง่ของการสร้างความตระหนักในความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยงยังต้องการการสนับสนุนจากรัฐบาลท้องถิ่น

4. การทดสอบสมมติฐานที่ 2 และ สมมติฐานข้อที่ 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิภาณ แซ่หลิม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยงองค์กร ความเสี่ยงคือความไม่แน่นอนของเป้าหมายที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบทางลบต่อองค์กร ระบบบริหารความเสี่ยงที่ดีจึงจะสามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ตามที่ตั้งไว้ โลกในยุคปัจจุบันได้พัฒนาแนวคิดและมาตรฐานของระบบบริหารความเสี่ยงไว้ เช่น ISO 31000 และ COSO-ERM แต่อย่างไรก็ตามมาตรฐานดังกล่าวไม่ได้มีการระบุว่าจะทำอย่างไรจึงสามารถพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความจำเป็นอย่างยิ่งดังกล่าว บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการได้มาซึ่งปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จในการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงขององค์กร และผลสรุปปัจจัยความสำคัญดังกล่าว ได้ผลสรุปว่า บทบาทของผู้บริหารระดับสูงขององค์กร มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ในการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงขององค์กร ผู้บริหารสามารถสร้างความร่วมมือในองค์กรด้านความเสี่ยงได้เป็นอย่างดี เพราะกระตุ้นในองค์กรเห็นความสำคัญของกระบวนการ

บริหารความเสี่ยง กระตุ้นให้องค์กรมีการสื่อสารและเข้าใจในความสำคัญของกระบวนการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนผู้บริหารมีส่วนในการผลักดันกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ครบวงจรได้แก่ การสนับสนุนทรัพยากร ด้านความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง ตลอดจนกระบวนการจัดการความเสี่ยง ทั้งนี้ นอกจากบทบาทของผู้บริหารแล้ว กระบวนการความเสี่ยงจะสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อแผนกลยุทธ์ขององค์กรมีความสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการติดตามผล และด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การระบุปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 เสนอแนะให้กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

2. ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันการจัดการความเสี่ยงของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านความเข้าใจความหมายของความเสี่ยงตรงกัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 รองลงมาคือ ด้านบทบาทของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.45 ด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ด้านการติดตามกระบวนการการบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดวิธีที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 ด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 ด้านการให้ความรู้เรื่องการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 สมควรจะต้องพัฒนาให้ข้าราชการและผู้บริหารเข้าใจความสำคัญของการจัดการความเสี่ยง

3. ควรเน้นการร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วนในการให้ความสำคัญกับการจัดการความเสี่ยง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดการฝึกอบรมด้านการจัดการความเสี่ยงให้กับผู้บริหารและข้าราชการทุกระดับ
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อยกย่องเชิดชู หน่วยงานและบุคคลากรที่เป็นต้นแบบของการพัฒนาความเข้าใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยของประชาชน
3. การน่านโยบายการพัฒนาความเข้าใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยของประชาชน ลงไปสู่สังคมทุกระดับ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับองค์กรเอกชน ภาคประชาชนเพื่อการพัฒนาความเข้าใจในการจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการความเสี่ยง

เอกสารอ้างอิง

- จันทนา สาขากร, นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2554). *การตรวจสอบภายในและการควบคุมภายใน*. ทีพีเอ็น เพรส.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2553). *การคลังเพื่อสังคมจินตนาการและการวิจัยเพื่อสังคมที่ดีกว่า*. กรุงเทพฯ: พี.เอ. ลีฟวิ่ง.
- ปฏิภาณ แซ่หลิม. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558). ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยงองค์กร. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 2(2), หน้า 1-15.
- วิทยา อินทร์สอน. (2566). *การบริหารความเสี่ยงในองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM)*. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thailandindustry.com/onlinemag/view2.php?id=553§ion=1&issues=26>, 3 กันยายน 2566.
- สุนันทภรณ์ พรหมบัว. (2563). *การยอมรับเพื่อปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในภายใต้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทย*. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงเทศบาลตำบลบางนอน. (2565). *คู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยง*. เทศบาลตำบลบางนอน, ระนอง.
- MGR Online. (2563). *กกต. เชิญชวนใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2563*. เข้าถึงได้จาก: <https://www.mgronline.com>, 1 เมษายน 2564.
- Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission. (2004). *Enterprise Risk Management: Integrated Framework Executive Summary*. Retrieved From: http://www.coso.org/documents/coso_erm_executivesummar.pdf, September 3, 2023.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers.
- Nel Danielle. (2019). Risk Management in the South African Local Government and Its Impact on Public Services delivery. *International Journal of Management Practice*, Inderscience Enterprises Ltd., 12(1), pp. 60-80.

Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*, 2, pp. 49-60.

Yamane Taro. (1973). *Statistics An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.